

ΞΕΝΟΙ ΠΟΗΤΑΙ

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ

Του Sully Prudhomme

Μέσα στής καρδιάς τό βάθος
ἀγίαρευτος μένει ένας λόνος
εἶνε μυστήριο, εἶν' ἓνα πάθος
τοῦ μόνο ἐγώ τό ξέρω μόνος.

Δεν λέω τίποτα ποῖος νά γνωρίζῃ
μέσα στό στήθεα τί λύπη ζλεύει,
πόση ἡ ψυχὴ μου κορφά διακρύβει,
τί πόρος λῖνω.

Μά ἐξείνη, ξέγνοιαστὴ ἔμπροσ μου περνάει
χαρὰ γεμάτη καὶ χορητεία,
κι' ἄν ἡ ματιὰ μου παίζει, γελᾷει
ὄμως μὲ πνίγει μιὰ τριζυμία.

Ἦθελα νάμωνα πάντα σμιά της
μὰ πὼς τοιάω νά τό ζητήσω
τώρα πὸν γνώρισα τὸν ἔρωτά της
τοῦ μου εἶπε ὁ κόσμος νά σιωπήσω...

Κι' ἔτσι γιὰ πάντα στοῦ νοῦ τό βάθος
ἀγνόος ὁ ἔρωτος μου πρέπει νά μείνῃ
Κι' αὐτὴ δὲν πρέπει ποτὲ νά μάθῃ
πὼς τὴ λατρεύω μέσα σέ ὀδύνη.

Μετάφρ. Τάκη Λιακέα

ΠΑΛΙΑ ΑΓΑΠΗ

Του Richard Zozmann

Ἡ παλιά μας ἀγάπη ξανά
ξαγροντά μες στή μαύρη χω-
[διά μου,
καὶ στή γύρω μου μαύρη νυχτιά
ἡ μορφή σου ὄλο στένει μτρο-
[στά μου.

Μεσ στό πλάνα μου ὄνειρα-α
[ἀγὰ
νά περνᾷς ξελογιόστου ἀνοιόμου,
μὰ ποτές ἡ γλυκεριά σου ματιὰ
δὲ σκορπά τό δίμο μου τὸν
[πόνο.

Κ' ἓνας πόθος μὲ σέρνει ξανά,
ὄσο φεύγεις νά τρέχω κοντά σου,
ἡ ἀρκοικίησ ποθὸ σιγαλά
τὴς πλανεύτρας τὸν τόνο λα-
[λιάς σου.

Κι' αἶ, ἀζόμα τρελλός νά φίλω
τὰ μαλιὰ καὶ τ' ἄγνὸ μὲτωπό
[σου,
τότες πιὰ μες στό νοῦ μου θά
[βρῶ
μιὰν αἰώνια γαλήνην ἔμπροσ
[σου.

Μετάφρ. Ἀπ. Ν. Μαγγανάρη

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ Σ' ΕΡΩΤΗΜΕΝΟ

Του Sir J Suckling
(1608-1644)

Γιατί τόσο λυπημένος καὶ γλεηρός, ὁμορφονί μου,
Γιατί τόσο ἄβηφρος ;
Ἄν χωριόμνος σάν εἶσαι, δὲν τὴ συγνιάς, γιὰ πέ μου,
Ἔτσι ἄδασ τυχερός ;
Γιατί τόσο ἄβηφρος ;

Γιατί στέζεσαι σά γάγας κ' ἔτσι σιωπηλός, καλέ μου,
Πές μου γιατί δὲ μιλάς ;
Ἄν μιλόωντας της με χάρι δὲν τὴ συγνιάς, μισρὸ μου,
Πῶ πολυ βου ὄς φελάς ;
Πές μου γιατί δὲ μιλάς ;

Μαζουά, μαζουά, νύφουτῃ σου! Κι' ἀπ' αὐτὰ δὲ συγνιέται,
Δὲν τὴ νιάζει διόλου αὐτὴ ;
Ἄν ἡ ἀγάτη μοναχὴ της δὲν ποιεὶ καὶ δὲν τονιέται,
Κάθε ἄβληρη περιττὴ
Ἄει στό διάβολο κ' αὐτὴ !

Μετάφρ. Νίκου Λαϊδῆ

.....
νιάτες, ἡ σὲ καίμε !..

Καὶ ὁ Μαλιτζός, εἶτε γιατί φοβήθηκε τὴν ἐπίθεσι, εἶτε γιατί
δὲν ἤθελε νά καταστήρῃ τὰ... ἐμπορικὰ του συμφέροντα μὲ τὸν
τόσο, ἀήθεσε τίς δυὸ γυναίκες ἐλευθέρας στήν ἀγκαλιά τὸν σὺν-
των, οἱ ὅποιοι ξανάγναν φίλοι! Μετὰ δυὸ ἡμέρες βήγχανε
μάλιστα μαζί, μὲ τὸ ἴδιο κοσῆφι, σὲ περνατικὴ ἐπιχείρησι!

Καὶ ὁ περιγητὴς τελειώνει : « Ἐκτός τὸν ἄλλων καὶ πατάδες
καὶ καλόγηροι τὸν Μανιατὸν λαμβάνανε μέρος σὲ περνατικὴς ἐκ-
δρομῆς :

— Μὰ πὼς συμβιβάζεται αὐτό, ἠωτοδοσαν οἱ ξένοι περιγητὰ,
πατάδες ἔοστες ; !

— Μὰ εἶνε γιὰ τὸ λάδι τὴς ἐκκλησίας βλέπετε, ἀπαντοῦσαν.
Πάμε μαζί τους γιὰ νὰ ἐπιστρέψουμε τὴ δεκάτη ἀπὸ κάθε λάφρου,
σὺμφωνα μὲ τὰ ἔθιμα. »

(Οἱ φίλοι τοῦ «Μπουκέτου» δύνανται ν' ἀποστέλλουν πρὸς αὐτὸ
πρὸς κρίσιν καὶ δημοσιέυσιν διηγήματα, ποιήματα, μεταφράσεις κ.τ.λ.
Τὰ ἔργα αὐτὰ κρίνονται ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐκ γνωστῶν λογίων καὶ ὅσα
ἐκ τούτων εἶνε καλὰ, δημοσιεύονται. Τὰ ποιήματα πρέπει νὰ μὴ ὑ-
περβαίνουσι τοὺς 20—25 στίχους, τὰ δὲ πεζὰ τὰ 3/4 τῆς σελίδος τοῦ
«Μπουκέτου» καὶ πρέπει νὰ εἶνε γραμμένα ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰν τοῦ
ζυγίου. Μικαίωμα κρίσεως διὰ τὰ πεζὰ καὶ τὰ ποιήματα γενικῶς
δρ. Ὡ. Αἱ μεταφράσεις δεκταὶ δωρεάν. Ἐπίσης οἱ φίλοι τοῦ «Μπου-
κέτου» δύνανται ν' ἀποκτήσουν, ἂν θέλουν, ψευδώνυμον, ἀποστέλ-
λοντες ἡμῖν δρ. Ὡ διὰ τὴν ἔγγραφον τούτου).

Σ. Ἰ ο σ η φ ἄ κ η ν. Χαροῖμα. Ἀποτυχῶς ἐπιτύχουμε δημοσιεύοντες
κίρηον τόσο τὸν ἔπαρχιὸν δούκ καὶ τὸν ἔξωτικὸν. Ἡ φωτογραφία ὅμως
θὰ δημοσιεῖθῃ ὡς χαρακτιριστικὴ Ἰ. Γ. ε ο γ ῖ ο ν, Ἐνταῦθα. Τὸ ποι-
ήμα σας δὲν ἐλήφθη ἐπ' ὄψει ὡς μὴ ἀνοδοκίμου ἐπὶ δικαιώματος κρί-
σεως. Ἀ. ν. Β. α. λ. ἡ γ, Ἐργαστοῖμα γιὰ τὰ καὶ σας λόγια. Τὸ πεζο-
γράφημά σας καλοδοκίμου, ἀλλὰ ὡς θέμα κοινόν. Ἀ. Β. ἡ τ. α. ν, Ἐν-
ταῦθα. Ἐργαστοῖμα γιὰ τὴ καὶ σας λόγια. Τὸ ποιήμα σας δείχνει ὅτι
θὰ μπορούσατε νὰ γράφατε καλύτερα, ἂν καταβάλλατε κάποια προσοχάειν.
Πρέπει νὰ προσέχετε περισσότερο τὸ στίχο, νὰ εἶδατε ἀνοδοκίμους σὴ δια-
τύπωση καὶ ἐλεγκτικώτερος αἰ θέματα σας. Σ. Ζ. ε ἡ γ ο ν. λ. α. ν, Ἐν-
ταῦθα. Ἀπὸ τὸ ποιήμα σας δὲ μπορούσατε νὰ βγάλοιμι ἔγγρα. Τὸ δημο-
σιέουμα ἰδὲ γιὰ τὰ μᾶς τὸν καὶ οἱ φίλοι μας ἂν ἔχουμε δίκιο.

Μεσ' στό βαθύ μυστήριο τοῦ λόγου
ζειταται ἀλύγιστα ἡ ψυχὴ μου μόνο
στά μαγικά σκοτάδια ξεπλανεμένο τὸ μυαλό μου
Ἀζούραστο τρέγει εἰς ἐσὲ χουσό μου.
Νύξη ἀνεύποτο καὶ βαθύ μεθῆσι νοῦθου.
μ' ἄβηστος ἀποτελεῖ, φέρνει ἀνατοχίλια.
Μονοπάτι ἀγχαλιωτὰ καὶ σομασιμένα φύλλα.
γυροδία πεταλοδιδυμῶν ἔχω εἰς τὸ ἡνθό μου.
Στὸ κομητηριὸ τοῦ βαθύ ποῦ μὲ κρίσεως χουσό μου.
Ἄλσσεως βαργῆς ταίγρῶ μου καὶ χροῖο πατρεῶ.
Σφαλίσανε τὸ μῆμα μου ὡῖμα τὸ δυστυχῆ

Ἄς — Ἄς, Τὸ δῆρμα σας ὡς ἐν τὸν οἰμητό ποτὲ καλό. Μὰ στό
τέλος τελειώνει μὲ ἡθιζὸ διήγημα χορητομῆθεας τοῦ Ἐλιηκοῦ Σχολεῖου
Αὐτό τὸ καιροῖμα. Μ. α. ν. ὄ. λ. η γ. Ἄ. ε ἡ γ ο ν, Πειραῖα. Ἀπὸ τὰ ποι-
ήματα σας βλέπουμε ὅτι ἐφοδοθε ποῖλες ἐπιδοθεσις ἀπὸ γνωστοῖς ποιη-
τάς καὶ γι' αὐτὸ καθε ποιήμα σας, ἔξωτικῶς τοιλάτιστο, δὲν ἔχει και-
μὰ ὁμοιότητα μὲ τὸ προφορῶμα. Δὲν προῖζει ὅμως εἶστε νῖος ἀκόμη
καὶ στοῖς ἑὸς κῶσο πῶ πολλῆς εἶνε ὁ ἐπιδοθεσις τόσο λιγώτερος ἐπιδοθε-
τες εἶνε ὅπως λέει ὁ μεγάλος Γάλλος συγγραφεὺς Ἀντοῦ Ζιτ. Τὸ ποι-
ήμα σας - ὡς Πλατάνια - καὶ καὶ τὸ δημοσιέουμε ἰδὲ :

Πέρα, μαζουά στή ροματιὰ μὲ τὰ ψηλά πλατάνια
ποῦ ἀνιήρητα σάν γιγαντες μοιχαρομῆνοι στέζουν,
σὰ νὰ τοὺς πῆραν τὴ λαλιά τὸ ζοτικὸ τὸ βράδι,
εἶνε καὶ δυὸ ποῦ χωριστά, τόνα κοντὰ στό ἄλλο
ἀγχαλιασιμένα φαίνονται σὰ νὰν ἔρωτεμένα
σὰ νὰ ρουφᾶνε τὸ χροῖο ἀπ' τὴν ἴδια ρίζα...

Κι' ὅταν ξεγυρᾷ ἐρωτικὸ περῶσι ἀπὸ καὶ πέρα
ἀλαριασιμένο σταματᾷ, μὲ θαυμασμοὸ τὰ βλέπει
κι' ἀνορωτιέται σιγαλά: «Σὰν τὴ νὰ παρασταίνουσι ;
Καὶ σάν ἡ ὄρα ἡ γλυκεριά μ' ἐρωτολόγια φύγη,
σὰ νὰ χροικίη τὸ νοῦμῃ ποῦ λένε τὰ πλατάνια
τέρνει ὁ νῖος στήν ἀγκαλιά τὴ νιά καὶ τὴν φιλαίει
καὶ λῆς ρουφῶν τὴν ἡδονὴ ἀπὸ τὸν ἴδιο πόθο...

Φ. Φ. ω. τ. ἰ. δ. η γ, Ἐδῶσον. Τὸ ποιήμα σας ἀνεπιτυχῆς. Π. Φ. ο. ν. τ. ἰ. ἡ γ.
Τὸ ποιήμα σας δὲν ἐλήφθη ἐπ' ὄψει ὡς μὴ ἀνοδοκίμου ἐπὶ δικαιώ-
ματος κρίσεως. Ἀ. Ἀ. ἂ. μ. ὄ. γ. ο. ν. Πῶς θέλετε νὰ δημοσιέουσιμην τὴν
φωτογραφίαν γλέπιου, τοῦ ὁποῖου δὲν εἶδαμε ποτὲ οὔτε ἓνα ἔργο, γιὰ νὰ
ἐκτιμῶσιμην τὴν τέγνη του; Νομῶσιμην πὼς ἔχομε δίκιο. Ἀ. Ἀ. ὀ. ἂ. κ. η γ.
Τὸ πεζογράφημά σας ἀνεπιτυχῆς. Φ. Μ. α. ο. ὄ. ἰ. η γ, Μακροχρόνιος. Τὸ
ποιήμα σας ὄχι ἐπιτυχημένο. Πολὺ κοινὸ. Διαβάστε Ἐλλῆρας ποιητάς,
Κ. Κ. Ἐνταῦθα. Ἔχετε δίκιο. Τὸ «Μπουκέτο» εἶνε τὸ καλύτερο πε-
ριοδικὸ τὸν Βαλκανίω, τὸ καλύτερο περιοδικὸ τῆς Ἀνατολῆς. Εἶδαμε
καὶ σερβικά καὶ ρουμανικά καὶ βουλγαρικά καὶ τουρκικά ἑβδομαδιαία πε-
ριοδικά, τὰ ὅποια δὲν μπορούν νὰ συγκριθῶν μὲ τὰ ἑλλῆρικὰ καὶ μάλιστα
μὲ τὸ «Μπουκέτο». Ἐνας τόμος τοῦ «Μπουκέτου» ἀξίζει μὲ μιὰ δό-
κλῆρη βιβλιοθήκη. Ἐ. μ. Ἄ. γ. α. π. η γ ο ν, Ἐνταῦθα. Τὸ ποιήμα σας ὄχι
καλό. Ἐκεῖνος ὁ στίχος μάλιστα :

Νοῦθου κλειστά τὰ μάτι μου,
νὰ τὰ φίλης νὰ κλεισοῦν ...

τὴ θέλει νὰ πῇ ; Πῶς κλείνουσι τὰ... κλεισμένα μάτια ; Διαβάστε λοιπὸν
ποῖρην καὶ μὴ βιάζεστε τὰ δημοσιέουσι. Σ. ἰ. ἡ γ. Β. Ρ. ο. ὄ. ἂ. ο. ο. ν.
Ἄν καὶ τὰ ποιήματα σας, λείβουσι ὅμως πὼς καὶ θὰ μὴ μπορούσι νὰ
κάμειτε μὲ τὸν καιρὸ καὶ μὲ τὴν μελέτη. Μὴ βιάζεστε πρὸς παντός.